

MAUNULAN PORTAILLA

Kotiseutu ja sen tulevaisuus

Portaikot ovat kaupunkien kohtauspaikkoja, joissa ihmiset kuitenkin usein vain ohittavat toisensa. Marraskuussa 2019 järjestetty tapahtuma otti Maunula-talon portaat haltuun keskustelulle, joka pohti kaupunginosan yhteistoimintaa ja tulevaisuutta.

Maunulan muutosten kiihtyessä kylämäinen lähiö kasvaa pian kiinni kantakaupunkiin. Miten yhteisöllisyys, huolenpito ja demokratia voisivat toteutua Maunulassa 2020-luvulla? Voimmeko luoda tapoja, joilla erilaiset ihmiset kohtaavat toisiaan ja sitoutuvat yhteiseen toimintaan?

Tässä julkaisussa 30 erilaista keskustelijaa viitoittaa tietä kotiseudun uudelle vuosikymmennelle.

Avoimet tilat ja lähidemokratia

EMILIA: Ihmisten kohtaaminen paikoissa jonne kaikki pääsevät on todella tärkeää. Pitää olla julkista avointa sisätilaa.

Maunula-talosta (1) haluttiin matalan kynnyksen paikka, ja me saatiin asukkaat mukaan suunnitteluun.

Valta Helsingissä keskittyy keskustaan. Maunulan demokratiahankkeessa haluttiin toteuttaa osallistumista lähiössä – oikeaa lähidemokratiaa.

Asukkaiden tärkeimpiä vaatimuksia oli että Maunula-taloon pitää saada kahvila. Puheen porinaa, ihmisiä menee ja tulee, kahvila on talon sydän. Suunnittelussa tarvittiin asukasedustajia jatkuvasti pitämään kahvilaidea esillä ja puolustamaan sitä.

Tila syntyy kiistoista ja kohtaamisista, se ei aina ole helppoa. Maunula-talossakin ihmisten erilaiset vaatimukset synnyttää ristipainetta. Mutta juuri siitä syntyy tämä tila, ja sen moninainen käyttö. Jos kaikki konfliktit siivottaisiin ulos niin tila ei enää olisi samalla tavalla aito.

Maunula-talossa on myös yhteishallinnon malli. Joka vuosi järjestetään avoimia foorumeita ja valitaan asukasedustajat talon neuvottelukuntaan, joka pitää huolta että asukkaiden ääni kuuluu ja luo yhteistyötä talon eri toimijoiden välillä.

LAURI: Olin eilen avoimessa foorumissa. Siellä keskusteltiin budjetista, joka on ollut alusta alkaen kuuma peruna. Maunula-talolla ei ole yhtenäistä budjettia tai vuotuista määrärahaa itsellään. Eli käytetään kaupungin eri palveluiden resursseja

niiden painotusten mukaan mitä avoin foorumi ja muut päättää.

Mitä tulee demokratiaan, kirjaston tärkeimpiä tehtäviä on vapaa tiedonsaanti ja matala kynnyksen informaation lähteille. Ihmisillä on erilainen kyky hankkia ja vastaanottaa informaatiota, kirjaston tehtävä on auttaa siinä.

EMILIA: Kirjasto on turvallinen tila jonne voi mennä milloin vaan.

LAURI: Kirjasto on otollinen paikka myös keskustelulle, ei ole ostopakkoa eikä lainauspakkoa. Me ei ketään heitetä ulos ellei häiritse. Päämäärätön, asiaton hengailu on sallittua!

Se että voi vaihtaa kuulumisia ja muuta on yhtä tärkeää kuin kirjan löytäminen hyllystä.

ELINA: Olen asukastalo **Saunabaarissa (2)** vapaaehtoisena. Kirjastossa on kirjallisuus ja tieto, Saunabaarilla on taito. Asukastalo on avoin, erilaiset ihmiset kohtaa siellä. Tehdään paljon erilaisia juttuja ja voi kehittää omia mieltymyksiään. Kuka vaan voi tulla. Mä menin sinne keramiikkaan. Ajattelin että miten voi olla tällainen paikka, ja ilmainen!

LAURI: Oon käynyt Saunabaarissa kokouksissa. Ja syönyt siellä keittolounasta silloin tällöin.

ELINA: On tosi hyvä että ei tarvitse tehdä kotona ruokaa. Saunabaarilla käy vanhempia ihmisiä ja yksinäisiä, myös lapsiper-

heitä. On kaikenlaisia ryhmiä, suosittelen tuppautumaan niihin. Niin mä tutustuin taloon.

MINNA: Saunabaarin alakerrassa on **Mediapaja (2)**. Kadunkulman isot ikkunat on koko kylän ilmoitustaulu. Se on jo 20 vuotta toiminut mediatukipiste. Erityisesti vanhuksille tarjotaan apua kun kaikki on mennyt digitaaliseksi. Tällaisia perustettiin 2000-luvulla, kun kaikilla ei ollut vielä koneita kotona tai älykännyköitä. Maunulan Mediapaja on yksi harvoja joka on vielä elossa.

ELINA: Mullakin kerran meni kännykkä, en saanut oikeen toimimaan. Ensin pyörittelin sitä vähän ja sit menin sinne. Sain apua. Myös tietokoneen vein kerran. Se on tosi hyvä turva, siellä on aina ihmisiä.

MINNA: Valtavasti kävijöitä myös. Mediapajaa pyörittää Maunula-seura eli asukasyhdistys. Maunula-taloa pyörittää kaupungin eri toimijat ja Saunabaaria sosiaalivirasto. Mutta me asukkaat ja vapaaehtoiset tehdään toiminnasta viime kädessä totta. Myös palkkatuetuilla työntekijöillä on iso rooli.

ELINA: Itse en koe itseäni vapaaehtoiseksi, en pidä siitä sanasta. Mä olen niin paljon saanut Saunabaarista. Mitä annan sen otan. Ollaan sujut.

Saunabaarin vapaaehtoistoiminnasta voisi vähän enemmän kertoa, kaivattais innostuneita uusia.

MINNA: Eilen tuli hieno uusi asukasryhmä mukaan pyörittämään Maunula-taloa avoimessa foorumissa. Oli isoista tärkeistä asioista keskustelua, ja se ehkä motivoi. Miten voidaan oikeasti yhdessä hallinnoida ja tuottaa taloa eteenpäin.

On tosi radikaali ajatus että avoin foorumi on talon ylin päättävä elin. Eilen oltiin kaikki sitä mieltä että pitää vaatia tiukkaa tulkintaa osallisuudesta. Kun Maunula-talon mallia kehiteltiin, saatiin kaupungin johdolta lupa, että asukkaat saa päättää täällä.

Asumisen yhteisöllisyys

MERVI: Meillä Käpyrinne ry:ssä on paljon avointa toimintaa, houkutellessa kotona asuvia ikäihmisiä osallistumaan. Yksinasuvia yli 65-vuotiaita tällä alueella on paljon. **MINNA:** Heistä osa ei pysty tulemaan näihin ihaniin tiloihin mistä ollaan puhuttu. Ehkä seuraavaksi pitää ruveta rakentamaan avoimia asuintaloja, kun meillä on jo näitä avoimia asukastiloja?

Vaikka tää on Helsingin vanhin kaupunginosa niin tänne rakennetaan Suomen suurinta **päiväkotiä (3)**, kerrostalon kokoista! Ehkä sinne voisi tulla vanhusosasto myös?

MERVI: Tilat voisi muuntautua erilaisiin asumisratkaisuihin, olisi yhteinen olohuone, mutta myös oma tila ja yksityisyys. Pitäisi olla vapaaehtoista yhteisöllisyyttä.

Osallisuus, se että olet osa yhteisöä on merkittävä rasti ihmisen elämässä, vaikka se ois kuinka pientä. Mikä on pienin mahdollinen osallistumisen aste? Että voi osallistua vaikka kunto ei riittä, välillä pieni silmänräpäys, et ollaan messissä. **AJJU:** Meidän talo on sinänsä ihan tavallinen, **iso taloyhtiö (4)**. Mut siellä on tosi yhteisöllinen meininki, kuulemma aina ollut. Ehkä sen takia millaiset tilat siellä on - pihalla kasvaa omenapuita, on viljelylaatikot, kerhotila, pesutupa, saunat, syntyy luontevasti se kanssakäyminen.

Yhteisö-sanaa käytetään usein väärin. On olemassa oikeeta ja valeyhteisöllisyyttä. Yhteisöllisyys on trendikästä ja välillä sitä järjestetään ylhäältäpäin. Ja omaa yhteenkuuluvuutta voidaan korostaa sulkemalla muita ulos.

MERVI: Mä ajattelen, että yhteisöllisyys kääntyy negatiiviseksi jos se on rajoittavaa, on naapurikyttäystä tai muuta omaa elämää kaventavaa toimintaa. Jos yhteisöön muodostuu säännöstö mikä on oikein ja miten pitää toimia, silloinhan pelin sääntöjä ei muodosteta yhdessä.

AJJU: Pienet asiat voi vaikuttaa. Alepassa on tosi kivat myyjät, kyläkauppafileis. Itsellä on suuret toiveet että jahka HSL:n remontti päättyy, bussilinjat jatkaisi liikennöintiä. On yhteisöllisyyttä luova asia, et ihmiset ei hanki omistussautoja. Jollekin voi olla iso asia että se bussi menee läheltä. Se mahdollistaa monenlaisille ihmisille liikkumisen.

MERVI: Palvelut pitää saada läheltä, on paljon ihmisiä joille jopa oman kodin kynnyksen on liian korkea. Perusasiat pitäisi olla lähellä.

AJJU: Ei ne kodin rajat lopu omaan asuntoon, optimaalisti kokee lähiympäristön kodiksi. Että voi jutustella ja on fiilis että jos tähän tuuperrun, joku tulee auttamaan.

HULI: Mulla on kaksjakoinen suhde Maunulaan. Mä olin aikoinaan tosi huonossa kunnossa oman elämäni kanssa: vahvas päihdekierteessä, täynnä syyllisyyttä ja häpeää, kun ajauin tänne asunnottomana heilumaan.

Ja tää **Pakilantien 'Bronx' (5)** - täällä mä koin sellaisia ohikiitäviä hetkiä, samaistu-

TILA SYNTYY
KIISTOISTA JA
KOHTAAMISISTA.

JOS KAIKKI
KONFLIKTIT
SIIVOTAAN ULOS,
EI SE ENÄÄ OLE
AITO MONINAINEN
TILA.

misia ihmisiin. Tääl oltiin totuttu hyväksymään ihmisiä kevyemmin kriteerein kuin muualla.

Pakilantien kortteli ei valmistuessaan herättänyt suurta intohimoa ympäristössä, sen taloudellinen ja terveydellinen hyvinvointi ei ollut tavoiteltavaa luokkaa. Mut sinne syntyi loistava sosiaalinen kulttuuri.

Maunulan maine

HULI: Ruusu puistossa (nyk. Maunula-puisto) oli aikoinaan kuuluisa pahisten spurgujen ja nistien mesta. Maunulaan syntyi tällaista syyllistävä häpeällistä stigmaa.

Mulle se edusti tän alueen olohuonetta ja sosiaalista pääomaa. Toki siihen liittyy nää kaikki ongelmat, mut ne oli tavallaan sen muutoksen, juurettomuuden ja levottomuuden yhdistävä tekijä.

Äsken ihailin, kun tohon tuli lauma monikulttuurisia ja muita vintiöitä. Uskon et se prosessi tuotti kasvukipuineen kaikkineen sen suvaitsevaisuuden joka täällä on edelleen havaittavissa. Ja tänne on sen jälkeen voinut ihmiset integroitua paljon helpommin, koska on käyty sellainen kehityskaari läpi.

AIJU: Oon tavannut paljon täällä lapsena asuneita jotka on halunnut palata takasin ja semmoisia jotka on asunut siitä asti kun talot on rakennettu. Ei kuitenkaan liian jämähtänyttä, on hyvällä tavalla liikkuvuutta.

HULI: Vaikka Maunulassa on aikoinaan ollut levotonta ja kyseenalainen maine, tänä päivänä tää on yksi yhteisöllisyyden esikuva Helsingissä.

Se oli sekasortoista aikaa ja monellekaan lupaus siitä että tule kaupunkiin, tääl on vauraus ja teollisuus, ei välttämättä heti toiminut.

Mitä se opetti? On lainattu kaikkea mitä ihminen voi lainata toiselle. Pidetty omasta revieristä huolta.

AIJU: Eka ajattelin et se voisi olla puute, ettei täällä oo paljon palveluita. On apteekki, kirjasto ja ruokakauppa, mut ihanan vähän muita kauppvoja. Alue on ihmisille eikä millekään rahantekemiselle.

Kaikki voi omalta osaltaan vaikuttaa fiilikseen. Jos moikkailee ja juttelee bussipysäkillä, se luo erilaista tunnelmaa kuin jos kyräilee...

DAN: Idea on se että... sanotaan et sulla on pari lihapasteijaa mukana, sä otat sen kanssa viiniä, juot sen pikinikmäisesti, vielä lasista, niin tää käy. Mut jos sulla on pullokassi ja sä pelaat vaikka fudista tai frisbeetä, tottakai siitä tulee sanomista, kun kuuntelee kovaa musiikkia siinä.

Metsäbaari (6) eli meidät on ajettu sinne muuntajan taakse. Me pidetään sitä paikkaa niin siistinä, sen takia saadaan dokaa siinä. Ollaan pyydetty kaupasta kurkkupurkkeja, pohjaan reiät... Aina siisti, vaikka jengi on jurrissa niin tupakantumpit sinne. Prätäkäyttä sanoo et Kannel-

mäen Metsäbaari on räkäsessä kunnossa, ne ei pidä mistään huolta.

HULI: Täällä on tosi hyvä kulttuuri, silloin kun mä pyörin narkomaanina me huolehdittiin vaik oltiin sekasin. Ei aiheutettu apinoitua, ei förattu omistaloista mitään...

DAN: ...säännöt, et omista ei viety mitään. Kun Pasilaa rakennettiin, vanhemmat kundit pölli sähkönalleja, patterit myytiin et saatiin namii.

HULI: Kaikkeet tietysti keksittiin, kun oltiin skidejä. Ensin tuli talot, sit vasta tuli lelut, piti funtsaa kundien kanssa ja keksii kaikkea, paljon tuli yhtäkkiä lapsia ja nuorii. Sit tuli dullaa ja säpinää, aina puistoissa, ei ollut tän Maunula-talon kaltaisia kulttuurisia meininkejä.

DAN: Teinit lähti Rollsiin, me stadiin ottaa bissee... Ei me omien kanssa tapeltu. Siel oli riidanhaastajia aina, jos sä riitaa halusit niin sitä sait.

HULI: Siihen kuulu semmosta pullistelua, reviiirin hakemista. Hirveen moni oli juurettomia. Ne halus omalla tavallaan kuuluu. Steissillä oli diinejä, punkkareita. En tiedä kenen kanssa maunulalaiset fragas, mut meillä oli Kontula jakislaisia vastaan.

DAN: Meil oli Maunula-Paloheinä. Meidän ylivoima oli valtava, pentuja oli niin h...sti.

Valintatalon edessä 7 jätäkää niistä 2 muijaa, tuli kahdella autolla. Kulman ohi tultiin, meitä joku 20. Nää muijat niin paniikissa, peruuttaa pakin päälle yhteen, ikkunat rikki. Yks kaveri sai siitä niin pahat adret päälle et ku dösä tuli pysäkillle, se urpona yritti ryöstää sen bussin.

HULI: Sen ajan nuorisokulttuurissa on paljon tän tyyppisiä juttuja, osa tragikoomisia. Täällähän oli tosi paljon lapsia, kansakoulussakin oli aamu- ja iltavuorot.

Metsän merkitys

ANNA: Mä oon ollut mukana puolustamassa Keskuspuistoa ja kaatamassa merkittäviäkin hankkeita. Luontoarvot - paikallisesti, Suomessa ja globaalisti - on mulle kaikkein tärkeimpiä.

DAN: Just äsken mietin miten oon nähny Pirkkolan kehittymisen pennusta asti. Tuntuu niin huvittavalta et tulee raidejokerit ja asunnot sinne, missä ennen oli palstoja.

ANNA: Oon tutustunut päätöksentekoon ja on pelottavaa kuinka hatarilla tiedoilla ja kiireellisellä aikataululla tehdään päätöksiä, joilla on kauaskantoiset seuraukset. Voidaan pistää 50 hehtaaria metsää matalaksi ja sit mieltä et 'oho olis voitu rakentaa kilometri pohjoisemmaks ja säästää tuo lehto'.

Se surun ja epäoikeudenmukaisuuden kokemus on semmonen etten pysty selittämään. Tää on meidän Keskusmetsä, meidän keuhkot. Yhteenkään puuhun ei pitäis koskea!

Lähimetsät on eliöstöltään runsaita. Meillä on takapihalla kettuja, rusakoita, lukuisia lintuja, hyönteisiä, peuraperhe...

DAN: ...pähkinälehto, niit ei joka paikasta löydy ja sit koivuja - mun frendit keräilee näitä pakurikoivuja ja kuivattaa, niissä on grammamenekkihinta.

ANNA: Tuttava Pakilasta sanoi et se on niin puskaista, pelottaa kulkea. Ketä voisi pelottaa metsässä? Se on meidän turvapaikka...

DAN: Kitara mukana ni en pelkää! Kun mä soitan ja laulan niin varmasti vastaan-tulija tuntee mut. Rauhaa.

MATTI: Paljon liikun siel, on kiva kulkea pitkin polkuja, seurata luonnon ihmeitä. Sielu lepää kun pysähtyy kattomaan oravan ja linnun pesiä,

ANNA: On kova kaavoitusinto Hämeenlinnantien ja **Tuusulanväylän (7)** kaupunkibulevardeista. 2016 Keskuspuistossa oli 1000 ihmistä käsi kädessä osoittamassa mieltä. Se oli kansalaisaktivismiä ja asukasdemokratian voimannäyttö. Plus tietysti lukuisat kaavoitustusta vastustavat kirjelmät lautakuntiin.

MATTI: Oon toki nimen kirjottanut moneenkin paperiin. En päässyt mukaan, olin tietoinen ja siellähän vedettiin jo niitä linjoja mitkä olis tullu kaavoitetuksi.

ANNA: Oli keltaista tarranauhaa puissa ja päissä ja käsissä... tosi vaikuttava tapahtuma, kaikenikäisiä ihmisiä, perheitä koirien ja lastenrattaiden kanssa.

MATTI: Kyllä mä oon sitä mieltä että metsä ja ihmiset ovat kuin yhteisö joka kuuluu yhteen. Metsä on suojellut kansalaisia satojen vuosien ajan, nyt on meidän vuoromme suojella metsää.

ANNA: Sotien jälkeen meidän hyvinvointi on ammennettu metsästä, se on antanut meidän kansalle varallisuuden. YK kertoo, että ilmaston lämpenemisessä on menossa 4 asteen nousu. Kerta kaikkiaan tää jatkuva kasvamisen eetos ei voi jatkua.

Vanhusten hoiva

MATTI: **Töyrytien senioritalolla (8)** on 150 asukasta, keski-ikä 77 vuotta. Minä vedän naapuruispiiriä ja talotoimikuntaa. **TUIRE:** Olen seurakunnassa mukana vapaaehtoistyössä, käyn yksinäisten luona juttelemassa ja avittelemassa.

MATTI: **Kirkolla (9)** ollaan nähty. Ihmeittävää, miten ihminen erakoituu. Nää yksinäiset ihmiset pysyy kotonaan. Kaupassa ehkä käyvät, mutta eivät tule kerhoihin.

TUIRE: Äiti sanoi lapsesta asti, että menepäs katsomaan onko tarvetta käydä kaupassa tai luoda lunta. Saatoin istua jumalanpalveluksen katsomassa jonkun vanhuksen kanssa.

Tällä alueella on paljon muistisairaita. Kun semmoiset ihmiset jää mökkiinsä, siitä yksinäisyydestä tulee vuori, jos toinen ihminen ei tule luokse.

MATTI: Meidän talossa jotkut harvat lapset käy kattomassa vanhoja ja ne ilostuu heti siitä.

TUIRE: Yksin ollessa ei tule syötyä, pidettyä huolta puhtaudesta tai seurattua elämän menoa. Kun oma elämä on irrallisina postimerkkeinä mistä liima on lähtenyt pois niin ei maailman suuret asiat, postilakot tai muut, jaksa tulla ihon alle.

OHIKULKIJA: " Meillä on menossa valtio alta ja sen on tehnyt valtiovalta!"

MATTI: Me keillä järki vielä vähän pelaa seurataan niitä huonompikuntoisia - **TUIRE:** - eli se on niin sanottu huoli-ilmoitus.

MATTI: Ajatus että palvelutalot lopetetaan ja kotona hoidetaan ei onnistu - **TUIRE:** - jos yksi ihminen tapaa monta ihmistä päivässä, loppuu kyky ottaa kontaktia. Yhtä vanhusta kohti 15 minuuttia, josta suurin osa voi olla kävelyä käyntikohteesta toiseen. Otetaan jääkaapista ruokaa mutta sitä ei valmisteta, jää syömättä monelta.

NE KASVUKIVUT TUOTTI TÄNNE SUVAITSEVAISUUDEN.

MATTI: Kotiavustajat vaihtuvat, ei tulla sellaista kiinteää suhdetta.

TUIRE: Kunhan joku oven välistä kurkistaa.

MATTI: Vanhusten asiat on tapetilla tänä päivänä ja huomioitu jo eduskunnassakin.

TUIRE: Paperilla hyvin, käytännössä ei.

MATTI: Niinsanottu asiakasmaksulaki, sen 11. pykälää ei ole noudatettu. Jos ei ole rahaa maksaa sairaalamaksua, voi saada alennuksen tai jopa vapautuksen.

TUIRE: Laki velvoittaa, mutta Kela ei anna asiakkaille tietoa, mitä tukia voi hakea ja millä tavalla.

MATTI: Sairaala- ja palvelumaksuja lähtee perintään yli 100.000...

TUIRE: ... ja suurin osa pystyttäisiin aktiivisella tiedottamisella estämään, mikä katkaisisi velkakierteen tai syrjäytymisen.

MATTI: Oon 73-vuotias ja viimeiset 5–6 vuotta aktiivisena vanhusten parissa. Vissiin 5 eri tehtävää... nyt kyllä joutunut karsimaan joitakin asioita.

TUIRE: Liian harvat hartiat kantaa tätä vapaaehtoisuuden työtä. Maunula on aikamoisesti kyläyhteisö, täällä keskustellaan, se on hyvä lähtökohta. Että se näkyisi myös tekemisenä eikä vaan puheena.

Kylän keitot nuorilta

HANNA: **Månsas Delin**(1) työkokeilijat tulee Stadin ammattiopistosta. Osa on kiinnostunut alasta, osa tutustuu työelämän pelisääntöihin. Miten terveellistä ruokaa tehdään omalla tyyllillä.

RAMONA: Monet on saanut ensipotkun jatkopaikkoihin täältä. Työkokeilijoiden ehtoilla mennään, ei pakoteta mihinkään. Työkokeilun nuoret tekee pullat.

HANNA: Päivän tuotos riippuu kokeilijoista, pullat ja keitto voi olla eri näköistä.

TUIRE: Otetaan mitä on, ja tehdään siitä hyvää.

RAMONA: Kaksi vuotta sitten alettiin tehdä myös lounasta kun sitä toivottiin.

JERRY: Oon ensimmäistä kertaa saanut työtä Ristolan kahvilassa. Me hoidetaan ja laitetaan kahvia.

PETE: Ristola-yhteisöllä on pieni kahvila Maunulan **sosiaalikeskuksella**(10), 7 nuorta työllistetty toimintaan. Ristola kestää 5 vuotta ja jos nuori tarvii vielä tukea ja opastusta niin otetaan kahvilaan.

Se on hyvänmielen kahvila, meille voi tulla turpa mutrussa mutta lähtee hymy huulilla. Vauhtia ja vaarallisia tilanteita -

JERRY: - showta tulee melkein joka päivä!

PETE: Työhön kuuluu paljon muutakin kuin kahvilanpitoa. Tukussa käynti on meille yhtä lailla terapiaa, että menee ihmisten ilmoille ja pystyy olemaan siellä.

HANNA: Se ei haittaa jos kaikki menee joskus pieleen, mä oon polttanut monet pullat uunissa. Sit aloitetaan vaan uusiks ja yritetään, et asiakkaat ymmärtää.

RAMONA: Me yritetään joka päivä jotain uutta, ehkä tää on parempaan suuntaan menossa. Nuoria töihin, pystytään niille tarjoamaan jotain uutta ja hyvää.

HANNA: Ei lähdetä se edellä että pitää

pilkkoa tai jotain, vaan että nuori saa henkistä pääomaa, vahvistusta.

PETE: Sama se on meillä, nuoret saa meiltä ja me saadaan nuorilta.

RAMONA: Meillä tietyt vanhukset käy ihan päivittäin ja niillä on yleensä aina ystävänä mukana. Olen huomannut että se voi olla päivän ainoa aterian, jonka he saa syöttyä.

TUIRE: Toteutuu sosiaalinen huolenpito - onko joku ihminen vielä mukana, vai onko hän kotona ja jotain sattunut.

HANNA: Ihmetellään, jos joku tuttu mummu ei näy.

PETE: Meilläkin on hauska vaihtaa kuulumisia, jälkiviisas-porukan ukkelit juttelee niitä näitä, ja me mennään samaan pöytään.

JERRY: Pinaattikeitto, kolmen kaalin keitto, saan koemaistaa... Viime viikolla saatiin pekonipiirakkaa.

KALE: Jerryn taidankin tuntea, hän on soppaa tarjonnut monta kertaa mulle.

PETE: Sähän kävit Saunabaarilla syömässä, mihin menee meiltä myös keitto. Ja oot välillä käynyt meillä sosiaalikeskuksessa.

KALE: Kävelylenkki ruoan ääreen ja pois. Maunula on viihtyisä, rauhallinen, onnellinen paikka.

JERRY: Samaa mieltä, täydellinen paikka.

PETE: Täältä saa kaikki mitä tarvitsee. Ei tarvitse poistua ytimeen, käyn tosi harvoin keskustassa.

KALE: Muistan kun Metsäpurontie oli hiekkatie, rakennuksia oli vasta tulossa. Keskuspuisto on mielettömän hieno asia, toivottavasti taistelu jatkuu. Se on koko ajan murenemassa...

PETE: Jotkut on sitä mieltä ettei mun takapihalle saa rakentaa. Mun takapihalle saa, mutta ei liikaa. Kaupunkibulevardi on hyvä juttu, mutta Keskuspuisto on jätettävä rauhaan.

KALE: Se on ihan perusasioita, joita pitää säilyttää. Siltä voidaan viedä elinvoima, puistomainen, hoidettu metsä ei toimi.

PETE: Hallittu hoitamattomuus on hyvä, ettei liikaa hoideta metsää, sielläkin pohinä lisääntyy niinkuin Maunulassa, kaikenlaista ökkimönkiäistä...

KALE: Niin ja se antaa elämän vapautta.

Maunula's many ages and languages

ALMA: **Maunulan ala-aste** (11) on aika iso, 550 oppilasta, tavallisia ja englannin kielisiä luokkia.

SYLVI: Se on kiva koulu, vanha koulu.

KALE: Mun pojat on käynyt sitä, vanhin on jo eläkkeellä. Esikasvatusta suunnitellaan nyt sellaiseksi, että se kehittää suvaitsevammaksi. Onks teillä jo ollut sellaista?

SYLVI: Tulee paljon valituksia vanhemmilta ihmisiltä että me ollaan liian kovaäänisiä, aletaan huutaa meille. Mun mielestä kaikkien pitäis oppia ymmärtämään toisiaan.

Välillä tuntuu että vanhimmat opettajat ei ymmärrä lapsen huolta vaikka sosiaalisessa mediassa.

KALE: Oottekste pelkkiä koululaisia vai pieniä ihmisiä?

KESKUSPUISTO ELI
KESKUSMETSÄ ON
MEIDÄN KEUHKOT.

YHTEENKÄÄN
PUUHUN EI PITÄIS
KOSKEA!

ANNA

ALMA: Ei me olla niin erilaisia kuin aikuiset. Onhan aikuisilla enemmän vastuuta mutta ollaan me silti ihan ihmisiä. Meillä on ihan omat mielipiteet.

EMIL: Vertsutoiminta tarkoittaa 16–18 vuotiaita nuoria, esim. mua ja Abdia, jotka pitää **taloo** (1) pystyssä kerran viikossa. Yks ohjaaja kattoo taustalla. Vertsu on vapaaehtoista, kukaan ei meitä pakota.

Vertsuna oppii tulee toimeen eri-ikäisten ihmisten kaa. Me järkätään tekemistä nuoremmille, esim. turnauksia peleihin liittyen, ja hankkii joku palkintokin siihen. Silleen me päästään ehkä eniten vaikuttamaan täällä nuorisotalolla.

ABDI: Aina kun on palkinto messissä niin kaikki haluaa pelaa. Nutalla käy enimmäkseen lapsia, ala-asteikäisiä.

SUVI: Varhaisnuoria, kolmasluokkalaisista 18-vuotiaisiin.

AINO: **Saunabaarin** (2) suurin ikäryhmä on eläkeläiset. Ollaan vähän onnistuttu nuorentamaan kävijäkuntaa. Lapsiperheitä käy syömässä ja ihanat somalirouvat ovat alkaneet tulla aamupuurolle.

On yhteislaulua, tietokilpailua, matkavisaa ja biljardia. Käsiyöryhmiä, keramiikkaa, kutomo ja ompelimo. Kokoushuone kaupunkilaisten varattavissa. Iltaisin ja lauantaisin vuokrataan tilaa järjestöille ja yksityisille.

ABDI: Mä oon käynyt Saunabaarilla monta kertaa. Kun mä olin pieni niin siel oli läskykerho. Se oli ihan kiva, aina ruokaa tarjolla.

AINO: Se läskykerho on SPRn järjestämä, toimii vieläkin.

EMIL: Kyl me kavereiden kaa muuallakin nutan ulkopuolel vietetään aikaa. Mut nyt kun on vähän kylmemmät säät, ei hirveemmin ulos jaksa mennä. On nuoria joilla ei oo mitään tuloja, helpottaa sikapaljon et on sellanen paikka et ei tartte pelätä et siitä täytyy maksaa.

AINO: Musta te teette tosi hienoa työtä. Tuleeks teistä isona nuoriso-ohjaajia?

ABDI: Musta ei tuu isona nuoriso-

ohjaajaa, ekana lukio ja sitten yliopistoon ja sitten päätän mikä musta tulee. Oon asunu Maunulassa mun koko elämän. Voisin jäädä, mut samal haluisin mennä uuteenkin paikkaan. Oon ajatellu Iso-Britanniaa, tai Amerikkaa.

SYLVI: We both speak Finnish, English of course, we're studying Swedish at school.

ALMA: And then French.

SHAILIJA: I speak English and Indian languages like Hindi and Telugu... and then Finnish.

ALMA: Our school is not necessarily international, but we go to an English speaking class. International means like many people from different cultures. We have quite many Somali...

SYLVI: ...and Indian, a lot of different people in our class.

ALMA: Only 5–6 fully Finnish out of 24.

BABAK: In general there are many migrants living here who might benefit from a get-together that would be fun, and not just educational. I'm sure you know about Saunabaari?

MÄ ASUN
JUST MAUNULAN
KESKELLÄ.KAIKKI ON
TÄYDELLISESTI
KASASSA
MAUNULASSA.

SHAILIJA: I love that place. For me, everytime I go to a new place I'll try to look for a Saunabaari kind of place.

I participate in singing together, it's like karaoke. If you like to repair clothes, you can just go there, everything is free. The food is also really good, not expensive, 3 euros. And this library, I really love this library.

BABAK: Surely not all neighbourhoods have places like this. A friend from Espoo comes here to use the facilities.

Last year we held an art workshop in Maunula. We invited people from the Auramo refugee center which is very close to Maunula. It is now a detention center, so people cannot come to Maunula. Maybe something could be organised for them there.

One thing is to create a different type of discussion on migration. It has become really toxic and divisive in Finnish society.

RENATA: Everybody here is asking me how I'm feeling about the darkness. I don't feel affected by it – but language. All the daily things - documents from my son's school or warnings on my building - are in Finnish. I didn't know about the bus strike yesterday! To have more information in English would be nice.

We have this integration period for Finnish language. But how about an integration to Finnish life? We could create a "Finnish friend" volunteer job to adopt a foreigner.

ABDI: I have a lot of friends who don't speak any Finnish, because I am Somali. I know how to read Arabic. I speak Finnish, English and Somali.

EMIL: I speak Finnish, English and French.

RENATA: I have a university degree, but it is difficult to get the same job as I had in Brazil because I don't speak Finnish fluently yet.

CAISHA: Maunula on koti. Täällä asuu paljon ihmisiä mun yhteisöstä ja kavereita eri taustoista. Jos mä muuttaisin, niin johonkin Maunulan yksioon varmaan, tai lähettyville. Vaik sä oot Maunulassa niin se ei tunnu et oisit koko ajan yhdessä paikassa. Ystävälliset ihmiset, tutut kasvat, se on se naapurusto.

Aloitin sosionomin opinnot, lastensuojelun pariin haluaisin. Se on tärkeää koska mun yhteisöstä ei oo siellä paljoa ihmisiä.

FARTUN: Lapsissa on tulevaisuus. Mulla on omia lapsia ja olen Maunulan leikki-**puistossa** (12) töissä. Meillä on 46 lasta, pienimmät kaksivuotiaita. Ilta- ja viikotöitä koululaisille, välipalaa ja läksyissä auttamista. Siellä puhutaan eri kieliä, täällä asuu erilaisia ihmisiä, maahanmuuttajia ja suomalaisia. Mä en vielä mieti tulevaa, mutta jotain tulee.

HANNU: Lama oli vaikeeta aikaa Maunulassa, huonoin vuosi oli -98. Siitä on tultu eteenpäin.

CAISHA: Maunulasta pääsee kaikkialle. Bussei Espooseen, itään päin, junal Huopalahdesta ja Oulunkylästä. Tää on parempi paikka lapsiperheille kuin Myllypuro, kun siellä on metro niin voi tutustua huonoihin porukoihin.

FARTUN: Samaa mieltä. Maunula on lapsiperheelle parempi ja rauhallisempi. **HANNU:** Ilahduttavaa, että puolueettomat asiantuntijat on sitä mieltä että Maunula on parempi asuinalue verrokialueisiin verrattuna.

HANNU: Maunulan aluefoorumi on avoin tilaisuus, pyydetään asiantuntijoita esittelemään eri aiheita. Seuraavaksi keskustellaan metsäläisten kanssa, miten Tuusulanbulvardi muuttaa tätä aluetta.

Moottoritie muuttuu kaduksi, Mäkelänkatu jatkuu Pakilaan saakka. Raitiolinja kulkee Tuusulan bulvardia, siihen tulee Maunulan kolmas keskusta, jonne palveluita keskittyy. Se on ehkä vuonna 2040 valmis, sitä odotellessa tulee Raidejokeri 2024. Metsälään tulee noin 6300 asukasta. Tää on aikasemmin ollut lähiö, sitten Maunula alkaa kuulua kantakaupunkiin.

Yhteisöllisyyttä me pyritään vaalimaan. Panostetaan kommunikaatioon, että ihmiset tietää mitä täällä tapahtuu. Meillä on oma lehti, kotisivut ja fb-ryhmä. Nää

on kaikki toistaiseksi suomeksi mutta Maunulan Sanomiin voi kirjoittaa millä tahansa kielellä.

Yhteisöllisyys perustuu vaihdantaan. Ihmisillä on erilaisia taitoja ja kun asiat on roolitettu, kaikki on tarpeellisia. Osallisuus on sitä, että on rooli yhteisössä.

Tulevaisuutta on turha pelätä. Jos haluaa että jotkut asiat säilyvät, kannattaa työskennellä niiden eteen. Tulevaisuus syntyy yhdessä keskustellen. Minä kuuntelen ja yritän ymmärtää sinua, ja sinä minua. Se on dialogin idea.

JEANNE: It was very interesting to see many different people talking together today. I don't understand Finnish, but I could see sometimes people looking at each other a little bit like 'ummm' and then laughing, and some getting a bit passionate.

It was also nice to see how everybody was paying attention, watching and following. It made these stairs suddenly a little village square.

HANNU: Maunulan portaila on avautunut tää toisten ihmisten elämä, on päässyt mukaan keskustelijoiden elämään ja siihen miten he näkevät asiat. On ollut äärimmäisen hyödyllistä et erilaiset ihmiset ovat tavanneet jotka ei muuten kohtaisi.

JEANNE: We are not always very good at having a conversation together. We need to practice it more. Maybe there will be more staircases that we can collectively occupy and speak more about what we would like to envision in the future.

Katso koko keskustelu: maunulassa.wordpress.com

Kotiseutu ja sen tulevaisuus

HANNU: Vieraskielisten määrä Maunulassa on lisääntynyt samalla tavalla kuin keskimäärin Helsingissä. Lapsien määrä on ollut kasvussa myös. Senioritkin muuttaa tänne, koska täällä on hissitaloja.

ABDI: Maunulassa on tapahtunut paljon muutosta siitä kun mä oon ollu pikkupoika. Muistan kun Maunula-taloa ei viel ollut ja kokonaan uus S-Market rakennettiin. Oon tykännyt näistä muutoksista.

AINO: Munkin mielestä on muuttanut parempaan suuntaan. Luulen et kaikki toiminta ja elämä tulee vilkastumaan, palvelut monipuolistuu.

ABDI: Tää on just hyvän kokonen paikka. Mä asun Maunulan keskellä. Maunula-talo, kirjasto, bussipaikat, kaikki on täydellisesti kasassa Maunulassa.

HANNU: Maunulassa on tiiviit sosiaaliset verkostot. On solmukohtia missä ihmiset aina näkee. Kun käyn kaupassa ostamassa maitoa niin käyn samalla kirjastossa.

FARTUN: Me käytetään joka päivä Maunula-taloa, joskus tulemme kirjastoon lainaamaan kirjoja. Olin harjoitteluviikon Saunabaarissa. Menen sinne kahvilaan ja aamupuurolle, jos mulla on aikaa. Tykkään Maunulasta oikeesti tosi paljon.

MAUNULAN PORTAILLA

ABDI on syntynyt Maunulassa, käy lukiota ja toimii nuorisotalon vertaisohjaajana.

AIJU on sarjakuvataiteilija ja kuvittaja, joka muutti äskettäin Maunulaan.

AINO johtaa Asukastalo Saunabaaria.

ALMA käy Maunulan ala-astetta ja aikoo isona lastenlääkäriksi.

ANNA on kaupunkimetsä-aktivisti ja muusikko, joka asuu nykyisin Pakilassa.

BABAK on iranilaisyntyinen videontekijä, taiteilija ja pakolaisaktivisti.

CAISHA opiskelee sosionomiksi ja on Maunula-talon uusi asukasedustaja.

DAN on paljasjalkainen maunulalainen ja muusikko Metsäbaaria.

ELINA on eläkeläinen ja isoäiti, joka toimii Saunabaarilla vapaaehtoisena.

EMIL käy lukiota ja toimii Nuorisotalon vertaisohjaajana.

EMILIA on politiikan tutkija ja Maunulan lähidemokratia-aktivisti.

FARTUN hoitaa lapsia ja työskentelee Maunulan leikki- ja puistossa.

HANNA vastaa Mänsas Deli-kahvilan nuorten työkokeilusta.

HANNU on Maunula-seuran, aluefoorumin ja Maunulan Sanomien aktiivi.

HULI vietti levottomia vuosia Maunulassa jossa vetää nyt opaskierroksia.

JEANNE on taiteilija, joka tunnetaan maailmalla sosiaalisista taideprojekteistaan.

JERRY työskentelee Ristolän Arcobaleno-kahvilassa.

KALE tuntee Maunulan jo 50-luvulta ja on monessa mukana.

LAURI työskentelee kirjastossa, osallistuu Maunula-tiimiin ja soittaa haitaria.

MATTI on Töyrytien senioritalon ja Maunulan seudun eläkkeensaajien aktiivi.

MERVI työskentelee vanhusten parissa Käpyrinteessä ja muutti äskettäin Maunulaan.

MINNA on töissä m-cultissa ja tuottaa yhteisö- ja mediataidetta Maunulaan.

PETE vetää kehitysvammaisten nuorten Arcobaleno-kahvilaa.

RAMONA pyörittää Mänsas Deli-kahvilaa.

RENATA on brasilialainen ja työskentelee maahanmuuttajien kotoutuksen parissa.

SHAILIJA on kotoisin Intiasta ja käy usein Saunabaarilla ja Maunula-talossa.

SUVI on töissä Maunulan nuorisotalolla ja vastaa pelitoiminnasta.

SYLVI käy Maunulan ala-astetta ja suunnittelee jalkapalloammattilaisen uraa.

TUIRE on monen työn ja vapaaehtoisuuden tekijä ja Maunula-talon asukasedustaja.

Maunulan Sanomat 1/2020
-erikoisliite

Minna Tarkka & Iida Nissinen, toimitus
Aiju Salminen, kuvitus
Santtu Oja, taitto

Maunulan portaila -keskustelu Maunula-talolla 26.11.2019 moderaattorit:
Iida Nissinen, Emmi Komlosi, Jemina Lindholm, Vishnu Vardhani

Maunulan portaila perustuu City Staircase -konseptiin, jonka taiteilija Jeanne van Heeswijk kehitti yhteistyössä Utrechtiin BAK-taidekeskuksen kanssa. Taiteilijan työskentelyn Helsingissä mahdollisti Koneen säätöön residenssi 2019.

YHTEISTYÖSSÄ
Publics, Maunula-talo

TUOTANTO
m-cult 2019–20